

[Ministeren for offentlige arbejder.]

de yderste moler, hvad der beløber sig og gennem det sidste tiår fra 1946 til 1956 har beløbet sig til gennemsnitlig 46 000 kr. pr. år. Dertil kommer, at Gilleleje havn ikke alene er en fiskerihavn, men også i nogen måde en trafikhavn, således at den altså også har andre indtægter end dem, der flyder af fiskeriet. Derfor har vi indtaget det standpunkt, at som forholdene lå, med den hjælp, staten i forvejen yder denne fiskerihavn, ville det ikke være rimeligt over for alle andre fiskerihavne her i Danmark at yde Gilleleje havn et større tilskud end de 25 pct., vi har givet tilsagn om; jeg mener, det er et forsvarligt standpunkt, når man tager i betragtning, hvilke udgifter vi i øvrigt har til denne havn.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Baunsbak-Jensen* til statsministeren:

„Vil statsministeren overveje, om der ved statens mellemkomst vil kunne findes udveje for, at det ikke bliver nødvendigt midlertidigt at lukke Fondet for dansk-norsk Samarbejdes stipendiatkollegier Lysebu og Schæffergården?“

Baunsbak-Jensen: Siden krigen har Fondet for dansk-norsk Samarbejde ydet et enestående bidrag til det kulturelle samarbejde mellem Danmark og Norge. Mange hundrede mennesker har gennem de forløbne år under gensidige studieophold boet på kollegierne Lysebu og Schæffergården. Udbyttet af den kapital, som er den økonomiske baggrund for foretagendet, er ikke vokset, men det er udgifterne selv sagt på grund af prisstigningerne. Derfor har man set sig nødsaget til at lukke kollegierne i tiden fra 1. januar 1959 til 1. september 1960 for at opsamle kapital til fortsat virksomhed.

Det er af mange grunde en uhyre beklagelig situation. Jeg vil navnlig her understrege, at mange kunstnere ad denne vej har kunnet komme til broderlandet og har samlet lærdom og inspiration. Kunstnere har i for-

vejen af økonomiske grunde ikke mange muligheder for at komme udenlands. Nu stoppes også denne kanal, i hvert fald nogen tid.

Dette samarbejde blev stiftet under krigen; vi opdagede dengang, at Danmarks og Norges indbyrdes venskab og slægtsforbindelse eksisterer ubrudt. Det er dybt beklageligt, at man midt i rig grødetid for det nordiske samarbejde skal standse denne virksomhed. Der må findes en udvej. Det drejer sig rent faktisk kun om en forholdsvis ringe kapital. En lang række af de folk, som har nydt godt af udvekslingen, har rettet en henvendelse herom til den høje regering og det høje ting.

Det er på denne baggrund, jeg gerne vil spørge den højtærede fungerende statsminister, om den højtærede minister vil overveje, om der ved statens mellemkomst vil kunne findes udveje for, at det ikke bliver nødvendigt midlertidigt at lukke Fondet for dansk-norsk Samarbejdes stipendiekollegier Lysebu og Schæffergården.

Den fungerende statsminister (Kampmann): Regeringen har fulgt udviklingen inden for Fondet for dansk-norsk Samarbejde, og vi har også med beklagelse erfaret fondets beslutning om midlertidigt at lukke de to stipendiatkollegier Lysebu og Schæffergården. Jeg kan oplyse det ærede medlem og tinget om, at regeringen allerede har taget op til overvejelse, om der måtte være mulighed for at undgå en sådan lukning, men vi har ikke helt tilendebragt vore overvejelser. Sagen er også kompliceret derved, at det ikke er et rent dansk, men et fælles dansk-norsk spørgsmål. Jeg kan imidlertid fuldt ud dele den beklagelse, der er udtalt af det ærede medlem over, at denne lukning har fundet sted, og jeg kan forsikre det ærede medlem, at regeringen ikke har opgivet håbet om, at det må lykkes at finde en udvej for at hindre den fra alle sider beklagelige lukning af de to kollegier.

Hermed sluttede spørgsmålet.